

kunde erkjende, at der egentlig talt var nogen absolut Forbindelse mellem de her foreliggende Forslag og en Indkomstskat, og endelig, fordi det var mig klart, at, saaledes som Forslaget var formuleret, og som det senere blev vedtaget, indeholdt det en ligesværende Hindring for at kunne faae begyndt paa de Arbejder, som Regjeringen havde foreslaaet. Forslaget blev imidlertid vedtaget. Nu skal jeg visstnok erkjende, at det Forslag, der er stillet af det ærede Mindretal af Udvalget, hæver den sidste af disse Bønskeligheder; men jeg kan ikke skjønne rettere end, at affurat de samme Bønskeligheder i de to andre Henseender blive bestaaende, navnlig i den første, den nemlig, at Regjeringen ikke kan erkjende, at der er nogen Nødvendighed tilstede for nu af Hensyn til de Udgifter, der foreslaas i de første Aar, at paalægge Landet en Skat, og jeg fordrer for mit Vedkommende, at Nødvendigheden deraf skal være givet, forinden man gaar dertil. Det ærede Medlem gjorde mig imidlertid ikke lidet Uret, thi han sagde, at jeg aldeles udtrykkelig havde erklæret mig imod en Indtægts- og Formuesskat. Deri tager det ærede Medlem meget fejl; thi jeg sagde udtrykkelig, at, naar Nødvendigheden deraf viste sig at være tilstede, skulde jeg for mit Vedkommende ikke holde mig tilbage; men saalænge denne Nødvendighed ikke er tilstede, mangler jeg det fornødne Grundlag til at kunne foreslaa at paalægge Befolkningen en ny Skat. Saaledes var det, at jeg udtalte mig, og jeg gjentager det her. Det er ligesaa lidt min Hensigt at ville lægge nogenstønst Hindring i veien for de Udgifter, som Thinget og Regjering-n maatte blive enige om med Hensyn til Befæstning, som det er min Hensigt at ville lægge nogenstønst Hindring i veien for de andre Formaal, som Staten kunde ønske at fremme. Jeg siger imidlertid, mine Herrer, naar Riden kommer, da skulle De, forsaa vidt jeg da endnu er paa denne Plads, ikke finde mig uwillig til at gjøre, hvad der staar i min Magt for at skaffe de dertil fornødne Midler; men saalænge denne Nødvendighed ikke er tilstede, tror jeg at varetage min Pligt ved at sætte mig imod det her tilfattede Stridt. Jeg skjønner ikke rettere end, at Foranstaltninger til Forsvarsvæsenet have affurat det selvsamme Krav paa at blive behandlede paa samme Maade som Foranstaltninger til Oplysningens Udbredelse, til Skattekonreguleringer osv. Jeg har ikke nogenstønst sagt eller tænkt, at der i og for sig skulde ligge nogen absolut Hindring for noget af disse Formaalets Fyldestgjørelse i Mangel paa Penge i den nuværende Tid; men jeg har sagt — og deri tror jeg ikke, at man skal kunne modsigge mig —, at saalænge man ikke paaviser mig, at der er nogen Nødvendighed tilstede, og saalænge Regjeringen ikke selv erkjender denne Nødvendighed, vilde jeg næppe være istand til end ikke i dette Thing at sætte en Indtægts- og Formuesskat igjennem, selv om en saadan var konstrueret saaledes, at den maatte

erkjendes for at være heldigere, retfærdigere og ligeligere fordelende end mange af vore nuværende Skatte. Altsaa, mine Herrer! jeg fastholder fremdeles, at dette Forslag skal gaa ud, fordi jeg, som sagt, ikke kan se, at der for Riden er nogenstønst Nødvendighed for det. Derfor de Herrer have villet opretholde Forslaget, fordi De ville være sikre paa at faae en saadan Skat, saa siger jeg, at dette efter min Formening er Noget, der ikke vedkommer denne Lov, og De have jo desuden tilstræffelige Vaaben i Hænde til at kunne frentvinge en saadan Skat, naar De efter yderligere Erfaringer maatte finde den nødvendig, idet jo Bevillingen til disse Anlæg skal kræves hvert Aar paa Tingets Lov, og De altsaa fuldstændig have i Deres Magt at kunne sige Nei til Bevillingen, naar De maatte mene, at det var nødvendigt at skaffe Midlerne tilveie ved en extraordinær Skat. Jeg beklager derfor, at jeg ikke kan tiltræde det Forslag, der er stillet af det ærede Mindretal.

Witther: Under denne denne Sags 1ste og 2den Behandling er der fra mange Sider gjort gjældende, at Hensigten med denne extraordinære Udvidning af vort Forsvarsvæsen var at sikre Landets neutrale Stilling, og der er ogsaa fra flere Sider ytret, at dette var det eneste Formaal for dette Rustningsvæsen. Jeg kan f. Ex. i den Henseende beraabe mig paa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Dette ærede Medlem udtalte netop, at dette var det eneste Formaal eller Diemed, som vort Forsvarsvæsen havde. Da jeg nu har den Overbevisning, at det er en Feil, at det ikke staar klart udtalt, hvad Hensigten er med disse overordentlige Udgifter til vort Forsvarsvæsen, saa har jeg troet at imødekomme et Ønske hos Mange ved at fremkomme med et Forslag som det, der her foreligger til Afstemning under lit. a. Jeg har ikke gjentaget mine tidligere Indstillinger, som bleve forkastede ved 2den Behandling, men har kun opstillet, hvad der her foreligger, som det glæder mig at have hørt, at den ærede Krigsminister har kunnet udtale sig for. Den ærede Krigsministers Udtalelse er efter min Mening af stor Bigtighed. Naar nu dette Spørgsmaal kommer til Afstemning, vil det altsaa vise sig, hvem der i Virkeligheden ikke tænker paa Andet end dette ved disse extraordinære Rustninger, og hvem der har en Bagtanke af en anden Art. — Da jeg ikke stemmer overens med Flertallet i denne hele Sag, er jeg ikke vis paa, at de Udtalelser, der kunne fremkomme fra det ærede Flertals Ordførere, ville berøre et Punkt, som jeg anser det for nødvendigt at faae fremdraget. Jeg haaber, at det ærede Flertal ikke opgiver § 2 efter den Maade, hvorpaa man har stillet sig til Sagen ved 2den Behandling. Derimod vil jeg tillade mig at udtale mig bestemt imod det Forslag, som er stillet af et æret Mindre-